

Noční dopis

Hana Zagorová

Celý svět šel dávno spát,
a já snažím se ti dopis psát.
Noc je krásná, oknem léto vchází
tak jako živý sen.
Už nejmiň po dvacáté začínám,
lampičku rozsvěcím a zhasínám.
Chci ti napsat, jak mi strašně scházíš,
a že tu stále jsem.

Já vím, že jsi mou lásku chtěl,
a já ti řekla, abys šel,
když jsi rozbil moje sny a plány,
rýsoval život můj.
A přesto vidím jako dnes
těch tvých ohromených očí stres,
když po chvíli jsi kýv' a šel,
já málem křikla, stůj!

Svět mě potom tryskem hnál, až třeskal,
život jako velký sál mi tleskal,
do plachet mi vítr vál, budil mě s úsměvem.
Byl to krásný sen i zkrat, a tíseň,
když se prvně začla hrát má píseň,
spousty kluků začlo psát, že asi prima jsem.

Láska, to je běžný svět, a dál
pohádkový květ i král,
láska, to je smích a pláč, a žal,
slunce, co vychází.
Oknem zvolna vchází nový den,
a můj dopis není dokončen,
pořád škrtám, přemýšlím a váhám,
papír už dochází.

Bydlíš za rohem, jsi živ a zdrav,

já si zpívám, ty jsi doktor práv.
Když mě potkáš, mlčky ptáš se,
jaký je život můj?
A já zase vidím jako dnes
těch tvých ohromených očí stres,
když po chvíli jsi kýv' a šel,
já málem křikla, stůj!

Svět mě potom tryskem hnál, až třeskal,
život jako velký sál mi tleskal,
do plachet mi vítr vál, budil mě s úsměvem.
Byl to krásný sen i zkrat, a tíseň,
když se prvně začla hrát má píseň,
spousty kluků začlo psát, že asi prima jsem.

Svět mě potom tryskem hnál, až třeskal,

život jako velký sál mi tleskal,
do plachet mi vítr vál, budil mě s úsměvem.
Byl to krásný sen i zkrat, a tíseň,
když se prvně začla hrát má píseň,

jestli o mně budeš stát, píšu ti, tady jsem!